

Ավետիք Իսահակյան

Է՛յ դու, ջահել, հպարտ հասակ

Է՛յ դու, ջահել, հպարտ հասակ,
Թոար ոսկի աստղի պես.
Քեզ հետ տարար երգեր ու սեր,
Տարար գարունն իմ սրտես:

Քար կըսեղմեն սրտիս հիմա,
Կելնեն սարերը լալու. –
Ա՛խ, լաց՝ ի՛նչքան, ի՛նչքան կուզես.
Անցածն էլ ետ չի գալու...

1905